

Den eirbissemerumba

Ik plantte vorig jaar in mijnen schonen hof,
Wa plantjes hier en daar, wa groenten en wa Brussels lof.
En naauw is alles rijp, 't is ferm om zien.
Maar raaid' is was sta van boven op den top tien?

*“Eirbisseme, wie koopt er mijn eirbisseme?
'k doen de schoonste van het land,
veur een prijske van de hand.
Zo een joekels hedde vast nog nooit gezien,
Eirbisseme, eirbisseme.”*

In ne kilo gon d'er mer een stuk of tien,
K' heb er gelegen, 't zijn er nog maar negen.
Wat een gedacht, na nog mer acht.
Waar zennik gebleven? Aan nummer zeven.

De veiling kroonde mij tot koning van d' eirembis,
En vraagt zich stillekes af hoe dat da toch mogelijk is.
Want na vijftien jaar van hun bestaan,
Komt den deze mej meloenen van eirbissemen aan!

“Eirbisseme,...
geef mijn een mes, want 'k heb er zes.
Blijf van mijn lijf, mej alle vijf.
Zeg ziet es hier, da zen er vier.

Mijn tomatten zijn zo zwaar da niemand ze dragen kan.
De kleinste van mijn 'gurken zijn wel ne meter lang!
En klinkt da toch wat straf, mij zegt da niks meer!
Want m'n eirbisseme worden nog groter, keer op keer!

“Eirbisseme,...
en 'k zen zo blij, want 'k heb er drij.
Oon tante Mie, die hee 't er twee,
'k Heb het aan m'n been,
want er is er nog mer een
En die eet ik zelf op!!